

Bygningsvæsen, de 10 Hovedkonti paa Krigsministeriets Budget, naar vi sagde, at vi lod dem staa i vore Beregninger med de samme Beløb som i Hærløven af 1867, da vi satte Hærens Nummer til betydeligt Mindre; men de Herrer ville komme i Forlegenhed, de maa erkjende, at det, at opstille saadanne Beløb konstante, gaar virkelig ikke an undtagen efter en Kritik; det er blot for at nævne et Exempel. Naar det ærede Medlem taler om, at jeg har fremsat en Beklagelse over, at de ikke vare naaede dertil, saa ville de ikke finde et Ord om Beklagelse. Vi have fundet det ønskeligt, sigte vi, men vi beklage det ikke; de Herrer handle paa deres Konto, og vi paa vor. Naar vi ikke ere skredne til det og det Arbejde, saa er det, fordi vi ikke i fjerneste Maade have villet spille de Herrer's Tid med saa unyttige og intetsigende Sammenligninger som deres Sammenligninger med Beregninger ifjor, som ikke holde Stik, og med Beregningerne iaar, der heller ikke holde Stik, og som ikke give sig ud for at holde Stik, thi det er noget saa ligegyldigt, hvad de faae ud af saadanne Kapits-sammenstillinger, som ikke svare til de virkelige Forhold. Spørgsmaalet er her, naar vi skulle bevillige Beløb ud af Statskassen, hvor mange Penge der vil gaa med i Finansaaaret 1881—82 til Fuldgjørelse af Hærens Krav efter den bestaaende Lovgivning og de deraf flydende nødvendige Konsekvenser? Der har jeg ment, at de Herrer havde den Opgave at stille det klart og sigte til os: Det vil vor Hærløvgivning føre med sig, der kunne vi fradrage næste Aar det og det paa Grund af, at Et og Andet ikke er fuldestgjort af Hærløven f. Ex. at der ikke er saamange Underofficerer og Officerer, som vi skulle have; der maa vi tillægge det og det, som følge af, at visse Tilstande opretholdes, som saadanne kunne f. Ex. nævnes enkelte Tilfælde med Hensyn til Vælfærde o. desl. Altsaa have vi for det Første et Hovedfacit, som ikke udviser Normalbudgettet, men naar Beregningen opstilles over denne Lov og dens Lillæg i Righed med saa mange andre Love, vi have, om hvilke vi ønske at vide, hvilke Udgifter de føre med sig, som f. Ex. Postvæsenloven, Lovdækningsloven osv., med Tilbehør, saa havde vi, hvad vi have, haat i saa mange Aar, og hvad der skulde lette os Arbejdet, og saa Omgangsspørgsmaalet angivet, og saa havde vi haat Klarhed. Nu siger det ærede Medlem fra Helsingør, at han var den Første, der i Udvalget fremsatte sine Beregninger Tal for Tal, hvorfor vi da ikke gik ind paa dem? Det skal jeg ganske simpelt sigte! Seg gif ikke ind paa dem, fordi jeg bryder mig ikke om det ærede Medlems Talberegning nu for Tiden. Seg tror ikke, at det ærede Medlem er nogen upartist Dommer i det Kapitel; jeg tror, at det ærede Medlem staar saaledes overfor dette Barn, Hærtillæget, at jeg ialtsald i dette Forhold ikke har den Lillid til hans Evne til at være saa

upartist, som han maatte under andre Forhold kan være. For det Andet er det, fordi jeg aldeles ingen Interesse har i at indlade mig i Forhandling med det ærede Medlem angaaende militære Sager. Det er 2 Kapitalgrunde for mit Bedkommende til aldeles at ignorere det ærede Medlems Opstillinger i den Henseende. Nei, hvad jeg har foreslaaet de ærede Herrer, det var, at de skulde se at blive enige med hverandre og blive enige med den høitærede Krigsminister, som det lader til, at det ærede Medlem fra Helsingør iaar gjerne vil arbejde sammen med. — Tiderne forandre altid Noget. — Den Stilling er jeg fuldt berettiget til at indtage. Vi kræve nu, at de Herrer, der uden at ville have Bistand fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, have gennemført Tillæget, skulle vise, hvad der ligger deri, og vi ere berettigede til at sigte, at vi forholde os afventende, jeg kan gjerne sigte: fornemt overfor hele deres Arbejde. Vilde de gjøre det, kunne de gjøre det, hvis ikke, saa lad være! Vis, hvad I ville! Bliv enige om indbyrdes, hvorledes I ville pleie og klæde Jert Barn! Tiden kan komme for os, men indtil videre vil Enhver, baade indenfor og udenfor Salen, erkjende, at vi have Berettigelse til at tage den Stilling, som det ærede Medlem paaanførte, og at vi ikke have Forpligtelse til at gaa i Enkeltheder med saadanne Sager, og det saameget mere, som der er mange Spørgsmaal vedkommende denne Lov, som jeg er overbevist om, at de Herrer ikke rigtig ere inde i endnu og ikke have ønsket at give Thinget fornøden Veiledning i, ja, de have endog saa modsat sig Forslaget om Nedsættelsen af et Udvalg netop i dette Diemed. Altsaa, vi havde ønsket, at de Herrer havde villet gjøre dette; men dersom de Herrer mene, at de have samme Krav paa os, samme Fordring paa os overfor Hærtillæget, som de kunne have overfor os med Hensyn til andre Dele af Budgettet, saa glemme de, hvad de ikke burde glemme: deres egen Stilling ifjor. Naar det ærede Medlem fra Helsingør derfor morede sig over, at der var Forslag af den Natur og af den Natur, vi ikke havde tiltraadt, saa siger jeg, at der ser det ærede Medlem ikke Stoven for bare Træer. Vor Ikke-Tiltraedelse af alle disse Forslag, det vil sigte vor Hjernelse fra at have Del med de Herrer i, hvordan de lave § 22 iaar, er Principspørgsmaal; det gaar gennem Alt, og naar det ærede Medlem siger, at der staar et Sted i Betænkningen „Udvalget“, saa kan jeg ikke gjøre for, at det ærede Medlems Ord fører har en ustyldig Trykfeil; de have selv erkjendt, at vi ikke have med det at gjøre. Altsaa, paa en Trykfeil laver det ærede Medlem en lang Prædiken. Seg tror, at man skal have været dybere inde i Theologien, end det ærede Medlem har været, for at kunne prædike paa en saa smal Text. Men nu de Herrer's Angreb paa vor finansielle Opstilling, hvordan komme de fra det?